

11 EYLÜL CİHADI ÜZERİNE NOTLAR

ŞEYH ABDULKADİR BİN ABDULAZİZ

[facebook/ücretsiz İslami e-kitap indir](https://facebook.com/ucretsizislami)

İÇİNDEKİLER

- 1-Terör İslam'dandır; Bunu İnkâr Eden Kâfirdir
- 2-Amerika; Allah'ın, Resulü'nün ve Mü'minlerin Düşmanı Olan Bir Devlettir
- 3- "Siviller Masumdur" Sözü Büyük Bir Hatadır
- 4-Amerikalıların Başına Gelen Olaylardan Dolayı Üzülmenin Ve Onları Teselli Etmenin Haram Oluşu
- 5- Amerika ile Müslümanlara Karşı Yürüttüğü Savaşta Yardımlaşan Kâfirdir
- 6- Batılı Devletlerin "Uygar Devletler" Olarak İsimlendirilmesi Büyük Bir Hatadır
- 7- Ulusular arası hukuk Allah'tan Başka İbadet Edilen Bir Tağuttur
- 8- Beşeri Kanunlar Yeni Bir Dindir. Onları Koyanlar Ve Uygulayanlar Kâfirdirler
- 9- Demokrasi Yeni Bir Dindir. Ona İtaat Eden Ve Davet Eden Kâfirdir
- Sonuç**

GİRİŞ

Bütün övgüler alemlerin Rabb'i olan Allah'a özgüdür. Salat ve selam âlemlere rahmet olarak gönderilen Muhammed (s)'in, O'nun ailesinin, ashabının ve kıyamete kadar O'na tabi olacakların üzerine olsun.

11-Eylül-2001/Salı günü Amerika'da meydana gelen ve binlerce kişinin ölümüne sebep olan patlamanın ardından, doğusuyla batısıyla bütün dünya sarsıldı. Amerika ihanete uğradı, küçük düştü, şerefi beş paralık oldu.

Ve bu ayıbı temizlemek istedi. Saldırının üzerinden bir ay gibi kısa bir süre geçti ki, kendisine karşı yapılan saldırının sorumlularını barındırdığı gerekçesi ile (üstelik şu ana kadar hiç bir delil sunmaksızın) Afganistan'a intikam kustu. **Tarih: 7-Ekim-2001**

Medya, apar topar bu olayla ilgili, siyasetçilerin, din adamlarının, habercilerin ve sıradan insanların şer'i açıdan yanlışlarla dolu hatta apaçık küfür derecesindeki açıklamalarını yayınladı.

Korkarım bunlar karşısında susulduğu takdirde bu görüşler insanlar nazarında din olarak kabul edilecekler. Özellikle de günümüzde dinde cehaletin ve taklidin yaygın olması buna asli bir sebep olacaktır.

Kendilerine özellikle dini ilimlerden nasiplenmiş kimselerin bu mesele üzerinde hassasiyetle durmaları gerekmektedir. Zira Allahu Tealâ şöyle buyurmaktadır:

“Bir zaman Allah, kendilerine kitap verilenlerden, -Onu mutlaka insanlara açıklayacaksınız, onu gizlemeyeceksiniz- diye söz almıştı.” (Ali İmran/187)

“İndirdiğimiz apaçık delilleri ve hidayetin kendisi olan âyetleri insanlar için biz kitapta açıkladıktan sonra gizleyenler var ya mutlaka onlara Allah lanet eder. Lanet edebilecek olanlar da lanet ederler. Ancak tevbe edip halini düzelterek gerçeği söyleyenler başka. İşte onları ben bağışlarım. Ben çok

merhamet ediciyim, tevbeleri çokça kabul ederim.”
(Bakara/159-160)

Sahabe (radiyallahu anhum) işte bu anlayışla Resulullah’a (sallallahu aleyhi ve sellem) ancak hak sözü söyleyeceklerine ve Allah’ın dini uğruna kınayıcıların kınamalarından korkmayacaklarına dair biat ediyorlardı.

Yahudilik ve Hıristiyanlık, bid’atler ve sapıklıklara düçar olarak tahriflere maruz kalmış, mensuplarının da bu tür olaylar karşısında kötülüklerden sakındırmak yerine sessizliği tercih etmeleri sonucunda bu yanlış ve bozuk anlayışlar, bu gün Yahudi ve Hıristiyanların tabi oldukları birer din haline gelmiştir. Nitekim Allah (Subhanehu ve Tealâ) şöyle buyurmaktadır:

“De ki: Ey kitap ehli! Dininizde haksız yere aşırı gitmeyin. Daha önce sapmış, birçoklarını da saptırmış ve böylece doğru yolu kaybetmiş bir kavmin keyiflerine uymayın.” (Maide/77)

Yahudi ve Hıristiyanlar arasında hakkı bilenler, dinlerini tiranların zorbalıkları karşısında, manastır ve kiliselere

kaçırmışlar, orada ölmüşler ve onlarla beraber hak da ölmüştür.

“Uydurdukları ruhbanlığa gelince onu, biz yazmadık. Fakat kendileri Allah rızasını kazanmak için yaptılar. Ama buna da gereği gibi uymadılar. Biz de onlardan iman edenlere mükafatlarını verdik. İçlerinden çoğu da yoldan çıkmışlardır.”
(Hadid:27)

Artık durum öyle bir hal almıştı ki, Resulullah'ın (sallallahu aleyhi ve sellem) risaletle gönderildiği günlerde yeryüzünde hak dini bilen sayılı birkaç kişi dışında hiç kimse kalmamıştı. Nitekim Resulullah (s) şöyle buyurmuştur:

“...Sonra Allah Teala arz ehline baktı ve Ehl-i Kitap'tan bir kısmı hariç onların Arap, acem hepsine öfkeleni...”

Bu duruma Zeyd bin Amr bin Nüfeyl hakkında Buhari'de rivayet edilen hadiste delalet etmektedir:

Ancak bu tür bir değişim ve bozulma İslam dini için asla söz konusu değildir. Her ne kadar İslam ümmeti içinde bid'at

ve sapık itikadlar zaman içerisinde zuhur etmişse de, İslam Dini'nin bozulmaması, hakkı talep edenler için üzerinde yürünebilecek sapasağlam bir yol olması ve Allah'ın hüccetinin kıyamet gününe kadar kulları üzerinde baki kalması için Allah (Subhanehu ve Tealâ) bu sapık görüşleri reddeden, onların sahteliklerini açığa çıkaran, hakkı ortaya koyan kullarını devamlı surette insanlar arasında var etmiştir. Bu böyledir; çünkü Resulullah'tan (sallallahu aleyhi ve sellem) sonra bir Resul gönderilmeyecektir.

“Hiç şüphesiz, zikri (Kur'an' ı) biz indirdik biz; onun koruyucuları da hiç şüphesiz biziz.” (Hicr/9)

Hadisi şeriflerde de peş peşe gelecek olan ve kendilerine yardım edilmiş bir taifeden (Taifetu-I Mansura) bahseder ki, bu taife İslam ümmeti arasında her zaman var olacak ve Allah'ın emri gelene kadar (yani kıyamet gününe kadar), ne onları terk edenler, ne onları yardımsız bırakanlar ve ne de onlara karşı çıkanlar kendilerine hiçbir şekilde zarar veremeyeceklerdir.

Allah'tan bizleri bu noktada da hakkı apaçık bir şekilde ayakta tutanlardan kılması için dua ediyorum. Hiç şüphesiz o bizim velimizdir ve buna gücü yetendir.

Şeyh Abdulkadir B.Abdulaziz

Bu girişten sonra Allah'tan başarı dileyerek şu geçtiğimiz günlerde yaygınlık kazanan sapkınlık ve safsatalara dair diyorum ki:

1-Terör¹ İslam'dandır; Bunu İnkâr Eden Kâfirdir.

Allahu (Subhanehu ve Tealâ) şöyle buyurur:

“Onlara karşı gücünüzün yettiği kadar kuvvet ve besili atlar hazırlayın. Ki bununla Allah'ın düşmanı ve sizin düşmanınızı ve bunların dışında sizin bilmeyip Allah'ın bildiği diğer (düşmaları) korkutup caydırasınız.” (Enfal/60)

Kâfirleri korkutma adına hazırlık yapmak, bu ayetin apaçık ifadesine göre şer'i bir gerekliliktir. Kim bunu inkâr ederse Allahu Teala'nın şu kavline göre kâfirdir:

“Bizim ayetlerimizi ancak kafir olanlar inkar eder.” (Ali İmran/47)

¹“İslam düşmanlarını korkutma” manasında kullanılmıştır. Her şeyin en iyisini Allah (s) bilir.

Ayette geçen “cuhd” kelimesi dille inkar ve yalanlama demektir. Nitekim bir başka ayette şöyle buyrulmaktadır:

“Allah hakkında yalan uydurup iftira edenlerden veya kendisine hak geldiđi zaman onu yalan sayandan daha zalim kimdir? Küfre sapanlara cehennem içinde bir konaklama yeri mi yok?” (Ankebut/68)

Her kim ki “İslam terörden (korkutmadan) uzaktır” derse ya da İslam ile terörü birbirinden ayırmaya kalkarsa kâfir olur. Çünkü terör² İslam’dandır.

Bununla birlikte bilinmelidir ki; teröre karşı savaşmak istediklerini söyleyenler hakikatte **İslamla savaşmak istemektedirler**. Yani burada terörler mücadele, İslamla mücadele anlamındadır. Onlar hakikatin üzerini cehaletle örtmeye çalışmaktadırlar.

² “İslam düşmanlarını korkutma”

2-Amerika Allah'ın, Resulü'nün ve Mü'minlerin Düşmanı
Olan Bir Devlettir.

“Hiç şüphesiz, kitap ehlinde ve müşriklerden küfre
sapanlar...” (Beyyine/6)

“Andolsun, “Gerçekten Allah, Meryem oğlu Mesih'tir
diyenler küfre saptı.” (Maide/72)

“Andolsun, “Allah, üçün üçüncüsüdür” diyenler küfre
sapmıştır.” (Maide/73)

“Kendilerine kitap verilen, allah'a ve ahiret gününe
inanmayan, Allah'ın ve resulunun haram kıldığını haram
tanımayan ve hak dini (İslam'ı) din edinmeyenlerle, küçük
düşürölmüşler olarak, cizyeyi kendi elleriyle verinceye kadar
savaşın.” (Tevbe/29)

İbn-i Teymiye ve diğer alimlerinde (radiyallahu anhum)
söylediğı gibi, Yahudi ve Hristiyanlar –yani ehli kitap- kafirdir.
Bu dinin zaruri olarak bilinmesi gereken konuları arasındadır.
Kim bunu inkâr ederse kafirdir.

“Şüphesiz kâfirler sizin apaçık düşmanınızdır.” (Nisa/101)

Amerika, küfrünü ve düşmanlığını sürdürdüğü sürece ona karşı terör farzdır.

Fakat bugün Amerika Müslümanlarla savaşıırken, onlara eziyet edip baskı uygularken, servetlerini gasp ederken ve Müslümanlarla savaşan herkes –ki bunlar Yahudiler, Türkler ve diğer kâfir yöneticilerdir- ona yardım ederken Amerika’ya karşı koymak nasıl mümkün olur?

Bugün Amerika dünya çapında bir gangsterdir. Tıpkı Allahu Tealâ’nın Kur’an’da tarif ettiği Ad kavmine benzemektedir:

“Âd kavmine gelince onlar yeryüzünde büyüklük tasladılar ve: "Bizden daha kuvvetli kim vardır?" dediler. Onlar kendilerini yaratan Allah'ın kendilerinden daha kuvvetli olduğunu görmediler mi? Onlar bizim âyetlerimizi bile bile inkâr ediyorlardı.” (Fussilet:15)

Amerika türlü türlü bahanelerle, dünyada pek çok ülkenin işlerine burnunu sokuyor. Kah güven ve huzuru sağlamak, kah terörle mücadele ve insanlığı savunma bahanesiyle...

Bütün bunlar dışı rahmet, içi azab olan bahanelerdir.

Korsanlardan ve Avrupalı maceraperestlerden oluşan bu günahkâr devlet, hangi insanlıktan bahsediyor.

Onlar ki bu kıtaya göç ettikleri zaman oranın asıl sahipleri olan Kızıl Derelilerin köklerini kuruttular.

Daha sonra ise, topraklarında çalıştırmak için Afrika'dan köleler getirdiler. Hatta Afrika nüfusunun yarsını çaldılar.

Köleleriyle işleri bitince de kendi nimetlerinden faydalandırmamak için onları Afrika'nın batısında bunun için kurdukları Liberya'ya postaladılar.

Evet! Bu günahkar devlet hangi insanlıktan bahsediyor. Savaşta atom bombasını kullanan (Hiroşima ve Nagasaki Üzerinde) ilk ve son ülke Amerika değil midir?

Bu günahkâr devletin insanlık diye bahsettiği şey, eski başkanlarından Nikson'un, Viyetnam'ı taş devrine (yani çok eski çağlara) çevirme cabası değil midir?

Amerika'nın insanlığı, Iraklılara karşı, bebeklerde doğumsal anormalliklere sebep olan, kanser oranını yükselten

seyreltilmiş uranyum bombası kullanmak mıdır? Ve nitekim bunu şimdi de Afganistan'da uygulamıyorlar mı?

Sorarım size,

Filistin'i harabeye çeviren ve yeryüzünde fesat, kargaşa çıkaran Yahudilerin en büyük destekçisi olan bu günahkâr devlet hangi insanlıktan bahsediyor?

Öyle ki Amerika, bugün hala İsrail'i, işlediği uluslar arası suçlara karşı, Birleşmiş Milletler (sözde) Güvenlik Konseyinde sahip olduğu veto hakkını kullanarak korumaktadır.

Hangi insanlık?

Dünyanın dört bir yanındaki Müslüman mücahitleri önce kaçırp, sonra da öldürölmeleri ya da hapsedölmeleri için ölkelerine teslim etmek mi onların bahsettiğı insanlık? Nitekim daha önce Hırvatistan, Azerbaycan, Arnavutluk ve diğör ölkelerde bunu yapmışlardı.

3- “Siviller Masumdur” Sözü Büyük Bir Hatadır.

İnsanları sivil ve asker olarak ikiye ayırmak yeni bir uygulamadır ve şeriatta yeri yoktur. Şer’i sınıflandırma şu şekildedir:

Savaşçılar: On beş yaş ve üzerindeki erkekler. Bunlar şer’i açıdan savaşçıdır ve fiilen savaşa katılamıyor olsalar bile öyle kabul edilirler.

Savaşçı olmayanlar: Buluğa ermemiş çocuklar, kadınlar, yaşı ilerlemiş ihtiyarlar, savaşmalarına mani olan müzmin hastalığı bulunan yetişkin erkekler; kör, topal, sağır ve buna benzer kimseler.

Bu saydıklarımızdan herhangi biri söz ya da fiille savaşa katılacak olurlarsa o zaman savaşçı kabul edilirler.

Bunun yanı sıra Amerika, İngiltere, İsrail gibi ülkelerdeki kadınlar, bizzat orduda askeri eğitim aldıkları için savaşçı kabul edilir. Askeri hizmette katılmayışları ihtiyatendir.

“Savaşçı olmayanlar içinde saydıklarımızdan, savaşa müdahil

olanlar öldürölür” sözümöze gelince, bu konuda alimler arasında bir ihtilaf yoktur.

Konu hakkında ayrıntılı bilgiyi İbn-i Kudame Hanbeli’nin “el-Muğni” adlı eserinde ve diğér fıkıh kitaplarında “cihad” babında bulabilirsiniz.

“Sivillerin masum olduğu” görüşü sahih bir görüş değildir.

Aksine sivil kabul edilen kadın ve erkeklerin büyük bölümü şer’an savaşçıdır.

Nasıl mı? Malum patlamalardan sonra yapılan istatistiklere göre Amerika halkının büyük çoğunluğu, haçlıların çocuğu Bush’un Afganistan’a yönelik intikam saldırısını desteklemektedirler.

Bu sadece Amerikan halkı ile de sınırlı değildir. Buna Kanada, İngiltere gibi haçlı zihniyeti taşıyan diğér halklar da dahildir.

Günümüzde “etten zırh” denilen ve savaşçı konumundaki bir kafiri koruyan ama kendisi savaşmayan kimsenin öldürölmesini cevazı ise daha farklı bir konudur. Bunun teferruatlı bir şekilde incelenmesi gerekmektedir.

Kafirler içinde öldürülen Müslüman mazur görülür. Allah onu kıyamet gününde ameline göre değerlendirir.

İbni Ömer'in zikrettiği ve müttefikun aleyh olan hadis buna delildir:

İbni Ömer (radiyallahu anhüma) anlatıyor:

"Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyurdular ki: "Allah bir kavme azap indirdi mi, o azab, kavmin içinde bulunan herkese isabet eder. Sonra, (kıyamet gününde) herkes niyetlerine göre diriltirler."

Yine bu konuda Hz. Aişe'den (r.a) rivayet edilen bir hadiste o şöyle demiştir:

Resulullah "Bir ordu Kabe'ye saldırmak üzere harekete geçer. El-Beyda'da iken başından sonuna kadar ordunun tamamı yerin dibine geçer" buyurdular. Bunun üzerine ben de

"Ya Resulullah! İçlerinde çarşı esnafı varken, kendilerinden olmayanlar varken ordunun tamamı nasıl başından sonuna kadar yerin dibine geçer" dedim. Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdular:

"Başından sonuna kadar yerin dibine geçirilir. Sonra da kıyamet gününde orada bulunma niyetlerine göre diriltirler."

Meselenin özü şudur:

Öldürülmesi caiz olan kişilerle, caiz olmayan kişilerin karışık bulunması ve birbirlerinden ayırmanın mümkün olmadığı durumlarda hepsinin öldürülmesine bir engel yoktur.

Mademki siviller masumdur,

Bosna'da gömülen binlerce masum hakkında ne denebilir?

Iraktaki, Filistin'deki, Afganistan'daki ve diğer yerlerdeki masumlar..?

Yapılan istatistiklere göre bu gün dünyadaki mültecilerin yarısını Müslümanlar oluşturuyor. Yani Müslümanların kanı ucuz ama kafirlerinki pahalı öyle mi?

Yoksa hüznü ve katledilmek sadece Müslümanların kaderi mi?

4-Amerikalıların Başına Gelen Olaylardan Dolayı Üzülmenin Ve Onları Teselli Etmenin Haram Oluşu

Allahu Tealâ'nın 11-Eylül olayları ile Amerikalılara indirdiği azabın hemen ardından, dünya ülkelerinin yöneticiler, ulusal ve resmi örgütlerin yöneticileri, Müslüman kardeşler gibi bazı İslamî cemaatlerin liderleri,

Amerika, Avrupa ve Kanada gibi ülkelerde bulunan İslami teşkilatlar bu olayı kınadıklarını, Amerika halkı için duydukları üzüntü ve eseflerini dile getirdiler.

Böyle bir şey Müslümanların dininden kesinlikle caiz değildir. Bunun delili ise Allahu Teala'nın, Resulüne söylediği şu sözüdür:

“Şu halde kâfir olan bir toplum için üzülme!” (5, Maide/68)

Ve yine Allahu Tealâ'nın Hz. Musa'ya (as) yönelik şu buyruğu da bunun delilidir:

“O fâsık kavim için üzülme!” (5, Maide/26)

Allah (Subhanehu ve Tealâ) Medyen halkına azab indirdiği ve halk şiddetli sarsıntı ile sarsıldığı zaman evlerinde dizleri üzerinde çöküp kalmışlardı. O zaman Şuayb (a.s) onlara şöyle demişti:

“Artık kafir bir kavme nasıl acırım?” (7, Araf/93)

İşte bu nebilerin dinidir... Kâfirlere indirilen musibetler karşısında esef duymanın, hüzne kapılmanın haram olduğu din...

Yine Allah (Subhanehu Tealâ) şöyle buyurur:

“Onlarla savaşın ki Allah, sizin ellerinizle onların cezasını versin ve onları rezil ve rüsvey etsin, yardımıyla sizi onlara muzaffer kılsın. Ve mümin bir kavmin yüreklerini ferahlandırınsın.” (9.Tevbe/14)

Allahu Tealâ bu ayette kafirler için indirdiği azab ve rezaletin mü'minlerin kalbine şifa olacağını açıklamaktadır. Her kim ki, bunun tersini iddia ederse ya da kafirlerin başına gelen azaplardan dolayı hüzne kapılır ve üzülsün o kimse ne mü'minlerdendir ne de kendisine saygı duyulacak onurlu bir kimliğe sahiptir.

Bu durum ancak, kişinin imanının zayıflığından, dinde aşırı cehaletinden, dinî gayret ve hırs eksikliğinden değil midir?

“Şu halde kâfir olan bir toplum için üzülmey!” (5, Maide/68)

5- Amerika ile Müslümanlara Karşı Yürüttüğü Savaşta Yardımlaşan Kafirdir.

Bu sadece Amerika'ya karşı Müslümanlarla savaşında yardım eden kimseler için özel bir hüküm olmayıp aksine Müslümanlara karşı savaşan günümüzün mürted yöneticilerine yardım eden herkes için genel bir hükümdür.

Onlara yardım eden de kâfirdir. Bunun delili ise, **Maide Suresi'nin 51-54** ayetleridir. Allahu Tealâ şöyle buyurmaktadır:

“Ey iman edenler! Yahudileri ve hıristiyanları dost edinmeyin. Onlar birbirlerinin dostudurlar. Sizden kim onları dost edinirse, şüphesiz o onlardan olur. Şüphesiz Allah, zalim kavmi doğru yola iletmez.

Kalblerinde hastalık bulunanların: " Bize bir felaket gelmesinden korkuyoruz" diyerek, onların arasına koştuklarını görürsün. Umulur ki Allah, bir fetih ihsan eder veya katından bir emir (iş) getirir de içlerinde gizlediklerine pişmanolurlar.

İman edenler: "Sizinle beraber olduklarına dair, Allah'a bütün güçleriyle yemin edenler bunlar mı?" derler. Onların bütün amelleri boşa gitmiştir ve kaybedenlerden olmuşlardır.

Ey iman edenler! Sizden kim dininden dönerse, bilsin ki Allah yakında öyle bir toplum getirir ki, Allah onları sever, onlar da Allah'ı severler; müminlere karşı yumuşak, kâfirlere karşı da onurlu ve şiddetlidirler; Allah yolunda mücahede eder, hiçbir kınayıcının kınamasından da korkmazlar. Bu, Allah'ın bir lütfudur, onu dilediğine verir. Allah, geniş ihsan sahibidir, her şeyi çok iyi bilendir.” (5, Maide/54)

Allahu Tealâ bu ayetlerde kafirleri dost tutan ve onlara destekçi olan, onlara yardım edenlerinde onlardan olduğunu açıklamıştır. Be bu hükmü “Sizden kim dininden dönerse...” ayeti de pekiştirmektedir.

Bilinmelidir ki yardım etmek dostluğun bir gereğidir. Nitekim Allahu Tealâ şöyle buyurmaktadır:

“Onların Allah'tan başka kendilerine yardım edecek hiçbir dostları yoktur.”(42,Şura/46)

Kafirlere küfürlerinde ve Müslümanlara karşı olan mücadelelerinde yardım eden herkes kafirdir.

Bu Müslüman olduğunu iddia eden, kendi nefislerini Müslüman olarak isimlendiren yöneticilerin üzerine apaçık şekilde terettüb eden bir hükümdür ve onlar da kafirdirler.

Gerek Pakistan, gerek körfez ülkeleri ve gerek diğer ülkelerin yöneticileri...

Ve bu devletlerin hepsi kafir devletlerdir. Gerçi Allah'ın indirdiği hükümlerle hükmetmemelerinden dolayı onlar bundan öncede kafirdiler.

Aslen kafir olan devletlere gelince, onların küfrü zaten ortadadır. Ancak Müslümanlara karşı olan savaşları onların küfrünü bir kat daha artırmaktadır.

Kafir devletler günümüzde kendilerini Müslüman olarak isimlendiren devletlerin liderlerini, çeşitli bahanelerle Müslümanlara karşı savaşma ve Müslümanları vurma hususunda kendi yanlarına çekmektedirler. Ve bu hususta oldukça maharetlidirler.

Yaklaşık bir asır önce İngilizler, Mekke Şerifi, Şerif Hüseyin'in oğlu eliyle **"Büyük Arap İsyanı"** adı altında Türklere karşı Arapların savaşını yönettiler.

Bu aslında **"Büyük Arap İhaneti"** idi. Şam'ı ele geçirdiler ve Türkleri oradan kovdular. (1916-1918 M.) O zaman İngiliz

komutan Lord ALenby (Lord Lawrence) “İşte döndük **Selahaddin!!**” demişti.

Sykes-Picot anlaşmasına göre; İngilizler, Filistin’i yahudilere verdiler.

Fransa; Suriye ve Lübnan’ı aldı, İngilizler ise Irak ve Ürdün’ü aldılar.

Şerif Hüseyin’e daha önce kral olacağı vadinde bulunmalarına rağmen, Hıristiyan bir ülke olan Kıbrıs’a sürdüler.

Ve bu şerefsizlerin torunları –bu gün Ürdün de olduğu gibi- hala hakimdirler.

Filistin sadece ve sadece hala devam eden “**Büyük Arap İhaneti**” sonucunda kaybedilmiştir.

Zamanında İngilizler’de Irak’ı Türklerden, Haliç yönünden girerek komutanları Müslüman(!) olan Hind ordusu ile almışlardı.

Hatta o zaman **Şerif Hüseyin** ve Mekke ulemasından olan yandaşları bu savaşın caizliğine fetva verinceye kadar, Müslüman Hintliler, **Hilafet Devleti olan Osmanlı** ile savaşmaktan çekilmişlerdi.

İngilizler, İslam topraklarını ancak Müslümanlar(!) sayesinde alabildiler.

Aynı şekilde, Fransa 1920’de Sykes-Picot anlaşmasına dayanarak Suriye ve Lübnan’a girebilmek için sömürgesi olan Tunus ve Cezayir ordularını kullanmış, 1954-1964 yıllarındaki bir milyondan fazla şehid verilen Cezayir’in Bağımsızlık Savaşına direk müdahil olamamıştır.

Bunu ancak “Harekiyyun” adını verdikleri Cezayirli yandaşları sayesinde yapabildi. Sayıları çeyrek milyonu buluyordu. Onlardan sağ kalanlar, Cezayir’den ayrıldıkları zaman, Fransızlarla birlikte Fransa’ya gittiler.

Hristiyan Amerika’da, Arap topraklarına Haremeyni Şerifeyn’in haini ve kendi yandaşları olan alimlerin verdiği fetvalar sayesinde girebildi.

Ve kâfir Hristiyan ordusunu şer’i vasıflara muhalefet etmelerine rağmen “dost güçler” diye isimlendirerek halkı ve sıradan insanları kandırmışlardır.

Irakta savaşan ve Irak topraklarını harabeye çeviren Amerika değil, Müslüman olduklarını iddia eden Mısır ve Suriye ordularıydı. Hala daha Amerika Irak’ı, Müslüman olarak

isimlendirilen, Kuveyt, Suudi Arabistan ve Türkiye'den kalkan
\\ uçakları sayesinde vurabilmektedir.

Bu gün Amerika Afganistan'ı, Müslüman olarak isimlendirilen Pakistan topraklarından vuruyor. Afganistan halkından olan Taliban savaşını yine Afganlılar (kuzey ittifakı) ile yürütmektedir. (Rabbani ve Raşid Dostum ile)

Eskiden de haçlılar ilk seferleri sırasında Şam sahillerine Şam Emiri'nin ihanet edip, Hristiyanlarla anlaşma yapması sayesinde çıkabilmişlerdi. Ve Endülüs...

Kralının ihaneti ve Hristiyanlarla anlaşması sonucunda Hristiyanların eline düşen bir başka İslam diyanı...

Her seferinde küfür kazanıyor, Müslümanlar kaybediyor. Mallarını, canlarını, topraklarını kaybediyorlar. Ama bunlardan önce kendilerini kuşatan mürted yöneticiler sayesinde küfür ve irtidada düşerek dinlerini kaybediyorlar.

Kafir devletlere gelince, her biri Amerikanın bir parçası olarak onun Afganistan saldırısını kutluyorlar.

Kanada, İngiltere, Avustralya... Her biri haçlı zihniyetini korumak adına Amerika'yı destekliyorlar.

Fransa ve Japoya ise, Afganistan'ın geleceğini belirlemekte söz sahibi olabilmek için Amerika'yı destekliyor.

Türkiye'ye gelince;

o da Avrupa Birliğine kabul edilebilmek için Amerika'ya hizmetçilik yapmaktadır.

Özbekistan... Özbek Raşid Dostum Amerika'yı desteklemektedir.

Tacikistan... Rabbaniye destek vermek amacı ile Amerika'nın yanında yer alıyor. Ve Afganistan'ın kuzeyindeki bütün devletler, İslam'ın yayılması endişesi ile Amerika'yı destekliyorlar.

Pakistan; Hindistan'ın yolunu kesmek ve Keşmir'de Amerika'nın desteğini alabilmek, Afganistan'ın geleceğini belirlemede söz sahibi olabilmek için Amerika'yı desteklemektedir.

Rusya ve Çin'e gelince;

Onlar işledikleri insan hakları ihlallerini Amerika görmezden gelsin diye ve ayrıca Amerika, Viyetnam’da olduğu gibi zor duruma düşüp rezil olsun beklentisi ile Amerika’yı destekliyorlar.

Körfez devletleri; Tıpkı bir kölenin efendisine itaati misali Amerika’yı destekliyorlar. Çünkü tahtlarını koruyan Amerikadır.

O krallar ki eskiden de halklarının kralı, fakat İngiliz lortlarının kölesi olmuşlardı. Bu günde Amerika karşısında aynı konumdalar. Bir asır önce İngiliz kralının naibi vasıtası ile kendi geleceklerini belirliyorlardı. Şimdi ise onun yerini Washington aldı.

Sonuç olarak;

Küfre -Amerika ve diğerleri gibi- Müslümanlarla olan savaşında destek çıkan herkes kafirdir.

“Sizden kim onları dost edinirse, şüphesiz o onlardan olur.”

6- Batılı Devletlerin “Uygar Devletler” Olarak İsimlendirilmesi Büyük Bir Hatadır

Amerika ve Avrupalı ülkeler kendilerini “Uygar Ülkeler” olarak isimlendirdiler. Buna dünyevi ilimler ve teknoloji alanlarında gerçekleştirdikleri ilerleme yüzünden böyle dediler. Ve tarih boyunca olduğu gibi yine yanıldılar.

“Daha yeryüzünde gezip de bir bakmazlar mı? Kendilerinden öncekilerin sonu nasıl olmuş? Onlar kendilerinden hem daha çok, hem de kuvvetçe ve yeryüzündeki eserlerinin sağlamlığı bakımından daha çetindiler. Öyle iken o kazandıkları şeyler, kendilerini kurtaramadı. Çünkü onlara peygamberleri, delillerle geldikleri zaman, kendilerinde bulunan ilme güvendiler de o alay ettikleri şey onları kuşatıverdi.” (40, Mü’min/82-83)

Sahih olan ise, bu kafir devletlerin sapkınlık ve zulüm ehli olduklarıdır.

“İnkâr edenlerin velileri de tağuttur, onları aydınlıktan karanlıklara çıkarırlar. İşte onlar cehennemliklerdir. Orada ebedî olarak kalırlar.” (2, Bakara/257)

“Ey iman edenler! Müşrikler ancak bir pisliktirler.” (9, Tevbe/28)

Müşrikler ve kafirler yer yüzünün haşaratından ve diğer hayvanlardan da aşağılık varlıklardır.

-Çünkü onlar hayvanların bile kabul etmediği zina ve eşcinselliği özgürlük adı altında mübah görmektedirler.

Buhari Meymune bin Mihran’dan, onun zina eden bir maymun gördüğünü, bunu üzerine diğer maymunların toplanıp onu recm ettiğini rivayet eder. Müslim’de benzerini Ebu Reza el-Utaridi’den rivayet eder.

Onlar eşyaya dair isimleri değiştirerek ve bunlara tam aksi yönde anlamlar vererek kendilerini “uygar devletler” olarak isimlendirmektedirler. Nitekim onlar kendilerini şöyle isimlendiriyorlardı:

“Yahudiler ve Hıristiyanlar -Biz Allah'ın oğulları ve sevgilileriyiz- dediler.” (5, Maide/18)

Halbuki Allahu Teala onları “gazaba uğramışlar” ve “sapmışlar” (1, Fatiha/7) olarak isimlendirmektedir.

Aynı şekilde onların “uygar devletler” oldukları sözü de doğru değildir.

Çünkü onlar hak yoldan ayrılmış, zulüm ve necaset ehlidirler. Onlar şeytanın dostları, İblis’in köleleridir.

7- Uluslar arası hukuk Allah'tan Başka İbadet Edilen Bir Tağuttur

Kafirlerin ve Müslümanlardan onlara tabi olanların bunu sık sık kullanması ve bu kullanımın yayılması 1990 yılında Amerikanın Irak saldırısından sonradır.

Bu tarihlerde Sovyetler birliği sona ermiş, Amerika dünya liderliğinde tek süper güç olarak kalmıştı. Uluslararası hukuk denilen şey de Amerika'nın istekleri ve iradesi oluverdi.

Tabi ki bu kanunları çıkaran Washington'daki “**Beyaz Saray**” değil, New York'ta bulunan “**Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi**” idi.

Bu konsey beş büyük **pislik**ten oluşuyor. Amerika yapmak istediği işte etki alanını genişletmek istediği zaman bunları toplar böylece daha etkin bir destek elde eder.

Irak Savaşı konusundaki üçlü ittifak gibi...

Bu gün Afganistan'ı vururken oluşturduğu destek grubu gibi...

Böyle yapıyor ki dünyanın gözünde bütün kararları kendi başına aldığı ortaya çıkmassın. Bu kararlar münferid değil aksine dünya devletlerinin çoğunun icma ettiği kararlardır.(!)

İşte “**Uluslar Arası Hukuk**” ismi buradan gelmektedir.

Tabi ki bu uluslar arası hukuk kuralları sadece zayıflara uygulanır.

Bunlara dayanılarak, Irak ve Afganistan vurulur, Libya ve Sudan muhasara altına alınır.

Güçlü dostlar mı? **Mesela İsrail gibi... Onlar için bu hukukun kuralları uygulanamaz.**

Gerek ferdi ve gerek devlet olarak Müslümanlar için bu kanunlara göre karar vermek, tatbikini ve saygı duyulmasını istemek caiz değildir.

Çünkü bütün bunlar sahibini İslam'dan çıkaran büyük küfürlerdendir.

Peki nasıl?

Günümüz sözde alimlerinin sık sık tekrar kullandığı, halkında krallarına ve yöneticilerine uymak adına onları taklit ettiği bir durumda nasıl olurda bu kanunlar dinden çıkmaya sebep olur.

Bunu şöyle açıklayabiliriz:

Uluslararası hukukun kanunlarını, İslamı hiç kale almaksızın, kafir devletler belirler. Sonrada bütün dünyada uyulmasını zorunlu kılarlar. Bu durumda o Allah'ın dışında

kendisiyle hükmedilen ve kendisine muhakeme olunan bir tağuttur.

“Şunları görmüyor musun? Kendilerinin sana indirilene ve senden önce indirilene inandıklarını ileri sürüyorlar da tağuta inanmamaları kendilerine emrolunduğu halde, tağut önünde muhakemeleşmek istiyorlar. Şeytan da onları bir daha dönemeyecekleri kadar iyice sapıklığa düşürmek istiyor.” (4, Nisa/60)

Bu şer’i hükümlerin dışında kendisine muhakeme olunan bütün kanunların tağut olduğuna dair apaçık bir hükümdür.

Kim bu hükümlere muhakeme olursa, ona ibadet etmiş ve ona iman etmiş demektir. Allahu Tealâ’nın şu sözünü

görmüyor musun? “tağuta inanmamaları kendilerine emrolunduğuhalde...”

Yani her kim Allah’tan başkasının hükmüne muhakeme olursa ona iman etmiş demektir. Çünkü iman etmenin muhalifi onu inkar etmektir.

Yine aynı şekilde her kim Allah’ın hükmü dışında hükümlere muhakeme olursa ona ibadet etmiştir. Şu ayetin apaçık beyanını görmüyor musun?

“Hüküm ancak Allah’ındır. O ancak kendisine ibadet etmenizi emretmiştir.”(12, Yusuf/40)

Her kim ki kendisine emredildiğinin aksine hükmetme ya da muhakeme olma noktasında Allah’a ibadet etmez ise kafir olur.

Zira kişinin İslam’ı ancak tağutu inkar etmekle mümkündür.

“Kim tağutu inkar eder ve Allah’a iman ederse kopmak bilmeyen sağlam bir kulpa yapışmıştır.” (2, Bakara/256)

Sözde Ulusular arası hukuk, beşeri kanunlar ve anayasalar da tağutun hükmü kapsamına girmektedir.

Bu kanunları koyanlar ya da bu kanunlarla hükmedenler... Yine bu kanunlara muhakeme olan ya da bu kanunlardan razı olanlar... İşte bunlar apaçık bir şekilde kâfirdirler.

Ayrıca bu kanunların uygulanması uğrunda savaşan herkes de kâfirdir.

“İman edenler, Allah yolunda savaşırlar. İnkâr edenler de tağut yolunda savaşırlar. O halde siz şeytanın taraftarlarına karşı savaşın. Çünkü şeytanın hilesi zayıftır.” (4, Nisa/76)

8- Beşeri Kanunlar Yeni Bir Dindir. Onları Koyanlar Ve Uygulayanlar Kâfirdirler

Dinin manalarından biri de:

İnsan hayatını düzenleyen kaideler ve kanunlardır. Bu kanunların hak ya da batıl olması arasında bir fark yoktur. Kafirun Suresi ayetleri bütünüyle bu hususa delalet etmektedir:

“Sizin dininiz size, benim dinim banadır.” (109, Kafirun/6)

Kafirlerin üzerinde bulundukları kanunlar din olarak isimlendirilmektedir. Ayrıca şu ayette bu söylediklerimizin delilidir.

“Kim İslâm'dan başka bir din ararsa ondan asla kabul edilmeyecek ve o ahirette de zarar edenlerden olacaktır.” (3, Ali İmran/85)

Yani İslam'ın dışında da bir şeyler din olarak isimlendirilir fakat bunlar Allah'ın kabul ettiği dinler değildirler.

Ne zaman ki beşeri kanunlar, insanların hayatlarını düzenlemeye başlarsa ve muhakemelerinde bu beşeri kanunlarla hükmedilirse işte o zaman bu kanunlar, onları uygulayanların dini olurlar.

Ve bu kimseler de İslam dininde başka bir dine tabi oluşlarından dolayı kafir olurlar.

Her ne kadar İslam dininden bazı şeyleri üzerlerinde taşıdıklarını iddia etseler de kafirdirler.

Bu kimselerin durumu cahiliye dönemindeki Araplar'ın durumu gibidir.

Onlar da Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) tevbe Suresi'nin ayeti gereği **“artık bundan sonra müşrikler hac etmeyeceklerdir”** diyerek onların Kabe'de haccetmesini yasaklayana kadar, Kabeyi tavaf ettikleri için kendilerini İbrahim (aleyhisselam)'ın dininden zannediyorlardı.

Nitekim Allahu Tealâ böyle kimseler hakkında

“Onların çoğu Allah'a ortak koşmadan iman etmezler”
(12, Yusuf/106) buyurmaktadır.

Yani namaz, oruç gibi hususlarda Allah'a ibadet ederlerken hükmetme, kanun koyma noktasında kendileri gibi

insanlara ibadet etmektedirler. İşte kim ki hakimiyet ve teşri noktasında bu beşeri kanunlara tabi olursa kafir olur. Nitekim şu ayetle bu söylediklerimizin delilidir:

“İnkâr etmekle emrolundukları halde tağuta muhakeme oluyorlar.”(4,Nisa/60)

Bu kanunlarla hüküm vermenin tağuta iman etmek ve ona ibadet olduğunu daha önce anlatmıştık.

Yine daha önce de anlattığımız gibi

“Hüküm ancak Allah’ındır. O ancak kendisine ibadet etmenizi emretmiştir.” (12, Yusuf/40) ayeti de bu söylediklerimizin delilidir.

Hükmetme ve muhakeme olma noktasında Allah’ı birlemek sadece O’na ibadet etmenin bir gereğidir.

Nitekim tevhidin manası da budur. Kim Allah’tan başkasının hükümlerine muhakeme olursa, ona ibadet etmiş ve Allah’a şirk koştur.

Kehf Suresi’nin **“O’nun hükmünde hiçbir ortağı yoktur”** ayeti de bu söylediklerimizin delilidir.

Bu ayette Allahu Tealâ hükümde, kendisine ortaklar edinilmesini yasaklıyor. Kim ki onun şeriatından başka bir şeriata muhakeme olursa, hükümde Allah’a şirk koşmuştur ki bu sahibini dinden çıkaran büyük şirktir.

Yine şu ayette bu söylediklerimizin delilidir:

“Allah’ın indirdikleri ile hükmetmeyenler... İşte onlar kafirlerin ta kendileridir.” (5, Maide/44)

Bu ayet Allah’ın indirdiği hükümleri terk ederek başka hükümlerle hükmeden (beşeri kanunlar, anayasa, ulusal hukuk) kimsenin kafir olduğuna dair apaçık bir nastır.

Bu ayet, iman ettiğini iddia ettiği halde Allah’ın farz kıldığı kanunlarla (insanlar arasında güç sahibi bir kimse zina ettiği zaman onu recmetmeyen ve Allah’ın hükümünün dışında başka bir hükümle hükmeden) Yahudiler hakkında nazil olmuştur.

Bundan dolayı Allah onların küfrüne hükmetmiştir. Ayetin ifadesi umumidir ve bu şekilde davranan herkesi kapsar.

Günümüzde söz de Müslüman ülkelerde şahit olunan durum bu ayetin nuzulüne sebep olan vakıa ile aynıdır. İman

ettiklerini ve Müslüman olduklarını iddia eden bu kimseler Allah'ın hükümlerini terk etmişler, yeni yeni kanunlarla hüküm vermektedirler.

Fıkıh usulüne göre, kat'i bir şekilde ayetin sebebi nuzulünün kapsamına giren herkes bu hükmün kapsamındadır.

İşte bundan dolayı bugün Allah'ın indirdiği hükümlerin dışında hükümlerle hükmeden herkes mutlak surette kafirdirler.

Bunun küfür olmadığını, ya da sahibini dinden çıkarmayan küçük küfür olduğunu söyleyenlere aldanma...

Bu konuda İbni Abbas'a dayandırılan bir görüş olsa da bu zayıftır.

Çünkü bu rivayeti sadece Hişam bin Huceyr nakleder. Eğer rivayet sahih olsa bile bu görüş kabul edilmez.

Çünkü **“Bu küfür”** diyen İbni Mesud gibi diğer sahabeler buna karşı çıkmıştır.

Sahabe kavli umumi bir nassı hususileştiremeyeceği gibi, eğer onunla çatışan başka bir sahabe sözü varsa onunla hüküm verilemez.

İkisi arasında delil bakımından kuvvetli olan tercih edilir. Yine bu ayeti kerime de **“küfür”** lafız marife olarak **“elif-lam”** ile gelmiştir. Bu yüzden bu düpedüz küfürdür. Bütün bu

saydıklarımız müttetikun aleyh olan usul kaideleridir.

Aynı şekilde, size “bu ayeti kerimede geçen küfrün büyük küfür olması için kişinin işlediği günahı helal görmesi gerekir” diyen olursa da aldanmayın.

Bu, insanların kitaplarında, herhangi bir delil olmaksızın ve düşünmeksizin sadece taklitle naklettikleri yanlışlardan biridir.

Bu fukahânın kitaplarına sızan, uç fikirli Mürcielerin görüşüdür.

Sahabenin icmasına göre, zatı itibarı ile küfür olan günahlar, onu işleyen inkarı ve helal görüp görmediği göz önüne alınmaksızın kişiyi kafir yapar.

Mesela, İbni Kayyim’in “**Namaz**” adlı kitabında bahsettiği gibi “**namazın terki**” meselesi buna örnektir.

Ancak içki içmek gibi zatı itibarı ile küfür olmayan günahlar, bu günahı işleyen kişi onu helal görmediği sürece küfre girmez.

Nitekim Kudame b. Mazun olayına dair sahabenin icmasında olduğu gibi... Zatı itibarı ile küfür olan günahlar failinin küfrüne delalet eder. Bu konuda tartışma

götürmeyecek şer'i naslar vardır. Ve Allah'ın indirdiği hükümleri terk etmek, beşeri kanunlarla hükmetmek zatı itibarıyla küfür olan amellerdendir.

Çünkü Allahu Teala,

“Allah'ın indirdikleri ile hükmetmeyenler... İşte onlar kafirlerin ta kendileridir.” (5, Maide/44) buyurmaktadır.

Bugün içinde yaşadığımız şu durumda en çok sinirlendiğim husus onların Allah'ın haram kıldığı şeyler üzerine **“bu helaldir, bu caizdir”** damgası vurarak düpedüz onları helalleştirmeleridir.

Onlar kanunlarıyla Allah'ın haramlarını meşru hale getirmektedirler. Ve hatta apaçık haram olan şeyleri insanlara mecbur kılmaktadırlar.

Faizi, karşılıklı rıza halinde zinayı, içki içmeyi mübahlaştırıyorlar. Tüm bunlar kat'i bir surette Allah'ın haram kıldığı şeylerdir. Nitekim onların kanunlarında şu madde vardır:

“Bir suçun işlenmesi karşısında susmak, o suça izin vermek anlamındadır.”

Ben beşeri kanunlarla hükmedilmeyen bir ülke bilmiyorum.

Ne Suudi Arabistan ne de diğerleri.. En basit örnekle faizle işleyen bankalara izin verilmesidir ki bu faizi mübah kılmaktır.

Ya ticaret kanunları, iş ve işçi kanunları ve beşeri cezalara ne demeli.

Bunların hepsi şeriatla zıt kanunlardır. Ayrıca Müslüman olduğunu iddia eden bu ülkelerin hepsinde birden, şer'i hadlerin tamamen terkedilmesi de cabası.

Sözün özü;

Bilin ki Müslüman olduğunu iddia eden ve Afganistan'ı vurmak konusunda Amerika ile dayanışma içinde bu ülkeler, öncelikle Allah'ın şeriatı dışında hükümlerle hükmetmeleri dolayısı ile kafirdirler, Müslüman değildir.

Bu devletlere karşı ayaklanmak, bu devletlerin yöneticilerini bulundukları konumdan indirip yerlerine Müslüman idarecileri getirmek vaciptir.

Nitekim müttetekun aleyh bir hadiste geçtiği üzere bu idarecilerden açık bir küfür sadır olduğu zaman onlara karşı ayaklanmak vaciptir.

Her Müslümanın bunun için çalışması vaciptir. Çalışana ecir, özür sahibi olmadığı halde oturana ise günah vardır. Kim onlardan razı ise, o onlardandır.

9- Demokrasi Yeni Bir Dindir. Ona İtaat Eden Ve Davet Eden Kafirdir

Orta çağda kilisenin desteklediği kralların, halk üzerinde baskısı artınca, insanlar kralları, kiliseyi ve kilisenin rabbini inkâr ettiler.

Hatta onların düşünürlerinden Mayribu:

“En son kralı en son rahibin bağırsakları ile asın” demiştir. Böylece insanlar kiliseden ve onun dininden kurtuldular.

Kendileri için hoşlarına giden ve diledikleri zaman değiştirebilecekleri kanunlar koydular.

Fransız devrimi ile İngiltere ve Fransa’da da aynı şey oldu. Bütün bu yeni fikirleri, Avrupalı maceraperestler ve göçmenler, Amerikaya taşıdılar.

Ve onların dini bu oldu. Böylece Amerika, dünyada demokrasinin en önde gelen hamisi oldu.

Ülkeleri demokratik ve demokratik olmayan diye sınıflandırırken, demokratik sistemi korumak, seçimleri denetlemek vb. bahanelerle diğer ülkelerin işlerine burnun sokar hale geldi.....

SONUÇ

Allahu Teala şöyle buyurur:

“And olsun ki biz, peygamberlerimizi belgelerle gönderdik. İnsanların doğru hareket etmeleri için peygamberlere kitap ve ölçü indirdik. Pek sert olan ve insanlara bir çok faydası bulunan **demiri var ettik**. Bu, Allah'ın, dinine ve peygamberlerine görmeksizin yardımedenleri meydana çıkarması içindir. Doğrusu Allah kuvvetlidir, güçlüdür.”
(57/Hadid/25)

Ayet, hakkın ancak kuvvet ile ayakta durabileceğini belirtmektedir. Bu ayet ile ilgili olarak İbn-i Teymiye *Rahimehullah* şöyle der:

“Din, ancak kitap,mizan ve demir ile ayakta durur. Kitap yol gösterir, demir ise onu destekler.”³

Bu nedenle Rasulullah *Sallallahu Aleyhi ve Sellem*, Allah'ın dini için yardım istiyordu:

De ki: "Rabbim! Beni dahil edeceğin yere hoşnutluk ve esenlikle dahil et; çıkaracağın yerden de hoşnutluk ve esenlikle çıkar. Katından beni destekleyecek bir kuvvet ver.”(17İsra/80)

³ İbn-i Teymiye, Mecmuu'l-Fetava, 35/36

Bu dini ve ehlini cihad korur. Müslümanlar cihadı terkederse, i'yne ile alışveriş hadisinde belirtildiği gibi, Allahu Teala onlara zilleti musallat eder.

Cihad yolu, cemaat oluşturmakla başlar. Rasulullah'ın *Sallallahu Aleyhi ve Sellem* sünneti ve siyreti budur. Bunu Haris el-Eş'ari'den rivayet edilen şu hadiste açıkça şöyle belirtir:

“Allah'ın bana emrettiği beş şeyi ben de size emrediyorum: **cemaat, dinlemek ve itaat etmek, hicret ve cihad.**

Şüphesiz Allahu Teala yolunda **cihad etmek**, dünyada izzet ve üstünlüğün yoludur. Ahirette ise mutlu olmanın yoludur. Bunlar, Allahu Teala'nın

“De ki: Bize ancak iki güzelin birini (zaferi ve şehidliği) gözetleyebilirsiniz..”(9Tevbe/52)

buyruğunda belirtilen iki güzelliştir. Allahu Teala, hak dini olan İslam'ın batıl bütün dinlerden üstün olmasını ister.

“O (Allah), müşrikler hoşlanmasalar da (kendi) dinini bütün dinlere üstün kılmak için Rasulü'nü hidayet ve hak din ile gönderendir.”(9 Tevbe/33)

Allahu Teala cihadı dinin açığa çıkarılması için bir vesile kılmıştır:

“Fitne ortadan kalkıncaya ve din tamamen Allah’ın oluncaya kadar onlarla savaşın.”(8 Enfal/39)

Cihad, İslami amellerin zirvesidir. Allahu Teala’ya kulluk yapmanın en üstün mertebesidir. Cihadda Allah rızası için, ona itaat ederek canı feda etmek vardır.

Bunun ötesinde ne olabilir ki? Bundan daha ileri olarak Allahu Teala’ya hangi kulluk yapılabilir ki? Cihad, Allahu Teala’nın, yeryüzünde saldırıya ve işgale uğrayan ilahlığını savunmaktır.

Allahu Teala’dan başka ilah olmaması ve kendisinden başka tapılan ilahların olmaması için savaşmaktır.

Allahu Teala,

“Gökte de, yerde de ilah O’dur” (43 Zuhuruf/84) buyurmaktadır.

Her ikisinde de mabud olan O’dur. Kim O’nun uluhiyetine saldırırsa, Rabbimize yardım olarak onunla savaşırız. Rabbimiz olan Allahu Teala şöyle buyurmaktadır:

“Ey iman edenler! Eğer siz Allah’a yardım ederseniz, O da size yardım eder ve ayaklarınızı sabit kılar.” (47 Muhammed/7)

Hiçbir fitne kalmaması için ve dinin tamamı Allahu Teala’nın olması için O’nun yolunda cihad ederiz.

Allahu Teala, kullarından dinine yardım edecek kişileri seçer. Mekke halkı Rasulullah’ı *Sallallahu Aleyhi ve Sellem* yalanlayıp karşı çıkınca, kendisine yardımcı olmaları için Medine halkını bu iş için seçti. Allahu Teala şöyle buyurur:

“Kendilerine Kitap, hüküm ve peygamberlik verdiklerimiz işte bunlardır. Kafirler onları inkar ederlerse, inkar etmeyecek bir milleti onlara vekil kılarız.” (6 En’am/89)

“Rabbin dilediğini yaratır ve seçer.” (28 Kasas/68)

Abdullah bin Mes’ud *Radıyallahu Anhu* şöyle der:

“Allahu Teala kulların kalplerine baktı ve Muhammed’in *Sallallahu Aleyhi ve Sellem* kalbinin en iyi olduğunu gördü. Onu kendisine seçti ve risaleti vererek peygamber olarak gönderdi. Muhammed’in *Sallallahu Aleyhi ve Sellem* kalbinden

sonra kulların kalplerine baktı. Sahabenin kalplerinin en iyi olduğunu gördü ve onları Peygamberi'nin yardımcıları yaptı. Bu nedenle onlar, O'nun dini uğrunda savaşırlar.”⁴

Bugün de durum aynıdır. Kim cihaddan ve Allah'ın dinine yardımdan kaçınırsa Allahu Teala bu fazilete layık olan başkalarını onun yerine getirir:

“Ey iman edenler! Size ne oldu ki, **“Allah yolunda, savaşa çıkın”** dendiği zaman yere çöküp kaldınız? Oysa dünya hayatının geçimi ahirete göre pek az bir şeydir. Çıkmazsanız Allah size can yakıcı azapla azap eder ve yerinize başka bir millet getirir. O'na bir şey de yapamazsınız. Allah her şeye kadirdir. Eğer siz ona (Rasulullah'a) yardım etmezseniz (bu önemli değil); ona Allah yardım etmiştir: hani kafirler onu, iki kişiden biri olarak çıkarmışlardı; hani onlar mağaradaydı; o, arkadaşına, **“Üzülme çünkü Allah bizimle beraberdir”** diyordu. Bunun üzerine Allah ona (sükunet sağlayan) emniyetini indirdi, onu sizin görmediğiniz bir ordu ile destekledi ve kafirlerin sözünü alçalttı.” (9 Tevbe/38-40)

⁴ El-Bani, Ahmed, Tayalisi ve başkalarının, mevkuf olarak hasen bir sened ile rivayet ettiğini söyler. Şerhu'l-Akideti't-Tahaviyye, 470

İslam yerel ve bölgesel değil, evrensel bir dindir. Kendisine karşı pusuda bekleyen bu uluslararası güçler ile mutlaka bir gün yüz yüze gelecek ve hesaplaşacaktır.

Bugün bizim durumumuz da budur. Müslümanların olaylara ve vakıya bakışı dar ve sınırlı değil, evrensel olmalıdır.

Bu bakış ile Müslümanın kavrayacağı ilk şey, her zaman olduğu gibi, bu dünyada zayıflara her istediklerini uygulamaya çalışan güçlüler ve egemenlerin olduğudur. Bu nedenle Allahu Teala

“Onlara (düşmanlara) karşı gücünüzün yettiği kadar kuvvet ve cihad için bağlanıp, beslenen atlar hazırlayın..” (8 Enfal/60)

buyurarak hazırlık yapmamızı emretmektedir. Rasulullah da *Sallallahu Aleyhi ve Sellem* buna dikkat çekerek şöyle buyurmaktadır:

“Kuvvetli mü'min, zayıf mü'minden daha hayırlı ve Allah'a daha sevimlidir.”⁵

الحمد لله رب العالمين و الصلاة و السلام على سيد الأولين و الآخرين و على اهل بيته و اصحابه أجمعين

⁵ Müslim